

Mr 2,1-12: *1 Ko je čez nekaj dni spet prišel v Kafarnáum, se je razvedelo, da je v hiši. 2 Veliko se jih je zbralo, tako da še v preddverju ni bilo več prostora, in jim je govoril besedo. 3 Tedaj so prišli in k njemu prinesli hromega, ki so ga štirje nosili. 4 Ker ga zaradi množice niso mogli prinesiti predenj, so nad mestom, kjer je bil, odkrili streho; naredili so odprtino in spustili posteljo, na kateri je ležal hromi. 5 Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: »Otrok, odpuščeni so ti grehi!« 6 Sedelo pa je tam nekaj pismoukov, ki so v svojih srcih premišljevali: 7 »Kaj ta tako govori? To je bogokletje! Kdo more odpuščati grehe razen enega, Boga?« 8 Jezus je v duhu takoj spoznal, da pri sebi tako premišljujejo, in jim je rekel: »Kaj tako premišlujete v svojih srcih? 9 Kaj je laže: reči hromemu: »Odpuščeni so ti grehi« ali reči: »Vstani, vzemi posteljo in hodi?« 10 Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe,« je rekel hromemu, 11 »ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!« 12 Ta je vstal in takoj dvignil posteljo ter šel ven vpricho vseh, tako da so bili vsi iz sebe in so slavili Boga ter govorili: »Kaj takega še nikoli nismo videli.«*

Pri tej molitvi bomo prosili:

Prosil bom za spoznanje milostljivega Kristusa, resnične podobe Boga, ki je prišel zato, da bi se človek ponovno spravil z Bogom in z drugimi.

Razlaga

Le Bog lahko ozdravlja in odpušča grehe. Oboje, bolezen in greh, sta smrt za človeka. Sam človek je hrom, ne zmore doseči Boga. Jezus ga postavi na noge (mu odpusti grehe), postavi ga na pot k Bogu. Sama zapoved tega ne zmore, ker ne more dati ljubezni. V evangeliju se nam Bog ne razodeva kot očitajoča vest, ampak kot tisti, ki je večji od našega srca.

Cerkev naj bi bila kot hiša, kraj srečanja, dialoga, sprejemanja. V središču Cerkve je Kristus, h kateremu vsi pritekajo. Nad Njim je razkrita streha, od koder vse hudo pade Nanj (križ), da bi tako osvobojeni od hudega lahko prišli v Očetovo hišo.

Množica je skupek posameznikov, ki ovira pot do Kristusa. Nasprotje temu pa je skupnost oseb, ki so med seboj povezane. Poslušati Božjo besedo nam pomaga narediti prehod od posameznika do osebe, od množice do skupnosti.

V Božji besedi je potrebno najti Kristusa. Sama črka je kot streha: potrebno jo je odkriti. Z branjem jo lahko odkrijemo, z vero pa lahko prodremo v skrivnost hiše (Cerkve), kjer končno srečamo Jezusa. Naša nevera potrebuje pomoč vernih, da nas nesejo pred Kristusa.

Skušnja vnaša strah in beg pred Bogom. Vendar človek brez Boga je odtujen vsem in izgubi sebe; je brez izvora, brez cilja, brez korenin in smisla.

Korenina greha je nepoznavanje božje ljubezni, ki nas naredi za žrtve lažne podobe Boga. Človek ne zadošča sebi in se navezuje na druge, nazadnje na Drugega. Ali najde v Njem resnico ali se izgubi v čaščenju malikov, ki človeka ne izpolnijo.

Občutki krivde so lahko zelo močni, vendar vprašanje je greh. Ne gre zato, da smo zgrešili, ampak zato da smo nekoga prizadeli. Postava mi pove kaj je dobro in kaj slabo, vendar to me mora privedi pred Gospoda, ki odpušča, sicer je zgolj obsojanje. In to počno ravno pismouki.

Nasprotno, Bog je izvir življenja, je edini, ki more premagati kaos greha. Kristus ozdravlja zato, da spoznamo resnico in da pridemo do sprave. Pavel pravi, da *če je Bog z nami, nihče ne more biti zoper nas*. V tej veri že na zemlji lahko živimo svobodni od greha, smo zmožni ljubiti, kot nas on ljubi. Tudi če grešimo in nam srce kaj očita, vemo, da je on večji in da odpušča.

Odrešeni človek lahko končno vzame posteljo, ki ga je prej nosila, in še druge pripelje h Kristusu.

Božje delovanje v meni prepoznam po hvaležnosti in odpuščanju.